

Zbyněk Fiala: Masaryk tě vidí!

- CZ24 News | 22. ledna 2024

ČESKO: Okamura si vybral dobře, když ve sněmovně dlouhé hodiny podrobně předčítal z diplomové práce o Masarykovi. Vládní poslanci si potřebují zopakovat pár základních věcí o demokracii.

Čtvrtečnímu jednání o korespondenční volbě dominovalo odmítavé vystoupení předsedy SPD Tomio Okamury. Zabýval ústavními slabinami vládního návrhu, který se sice tváří jako poslanecký, ale je to jen proto, aby se vyhnul legislativní kontrole. Klíčovým problémem tohoto návrhu je ústavou zaručené tajné hlasování. To se dnes odehrává za plentou pod dohledem volební komise. Pokud se však tajnost smrskne na obsah zalepené obálky, která odněkud přišla, těžko může mít takový hlas nějakou váhu. Kdo a za jakých okolností jej do té obálky vložil? Je to skutečně hlas oprávněného voliče? A pokud ano, nebyl tam vložen pod nátlakem, aby se přičetl někomu, komu by ho ten volič při skutečně svobodné a tajné volbě za plentou nikdy nedal??

Předseda hnutí, které má v názvu přímou demokracii, se rázně vyrovnal i s argumentem, že korespondenční hlasování mít musíme, když ho mají všichni. A všeobecné referendum mít nemusíme, když jsme jediný, kdo ho nemá?

„Tak na úvod si řekněme, že ten zákon o korespondenční volbě je v každé zemi trochu jiný a v každé zemi je také jiná ústava, často se zásadními rozdíly. To už vládní pětikoalice účelově nedorěkne, že je to tam jinak, v různých variantách. To je typické manipulativní vyjádření. Mimochodem Česká republika je podle mých informací poslední zemí, která nemá zákon o referendu v rámci Evropy,“ naléhavě připomněl Okamura.

Potom detailně vypočítával podstatné slabiny zmíněného návrhu na korespondenční volbu. Stupidní mainstreamové mediální komentáře reagovaly jen na délku Okamurova desetihodinového vystoupení a hauzírovaly s miliony, kolik to stálo, ale obsahem té kritiky se nikdo nezabýval. Ve skutečnosti šlo o seminář o smyslu demokratických pravidel, kde Okamura probíral názory současných akademických osobností a renomovaných ústavních právníků i různá definiční vyjádření klasiků o demokracii. Byla to taková nedělní škola. Skoro by stálo založit takovou tradici, aby se nám konečně zhnusilo pohrdání občanskými právy a soustavný pobyt v demokratickém hříchu.

Z českého pohledu nelze pominout přístup T. G. Masaryka k demokracii. Tady Okamura tlumočil, co o tom ví – a bude se dozvídat – mladá generace, neboť obsáhle probíral diplomku Pojetí demokracie u Tomáše Garrigua Masaryka od Kamily Procházkové z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, studijní program Učitelství pro střední školy. Vezmou si z něj studenti víc než otřepanou fangli, kterou se tak okázale šermuje proti politické konkurenci?

„Masaryk píše, že stát se demokratem znamená stát se novým člověkem. Pravý demokrat demokraticky cítí a jedná nejen ve věcech veřejných, tedy ve vztahu k politice, nýbrž i ve věcech soukromých a ve vztahu k rodině, přátelům a blízkým. (...) Tady se vždycky někdo ohání Masarykem, paní Pekarová Adamová vlastně zneužívá to jméno, protože to opravdu nemá s tím nic společného, ta vaše politika. (...) Zaštiťujete se prezidentem Masarykem někdy ve svých vyjádřeních, přitom on prosazoval jiné věci, než o kterých hovoříte. Mimochodem říkám, prosazoval referendum například. Takže vy se odkazujete k někomu, když děláte přesně opačné věci, než ten Masaryk dělal,“ připomíná Okamura.

Předsedkyni sněmovny Markétu Adamovou Pekarovou ze STAN, Okamura nezmínil náhodou. Uvádí,

co napsala na sociální síti: „Chtít referendum v zemi, kde se rok od roku mediální gramotnost obyvatelstva zhoršuje, mi nepřijde jako rozumný nápad.“

Škoda, že Masaryk není svatý, ale zkazil si to sám, když byl hlavou Československé církve, která byla po anglikánském vzoru odtržena od Říma. A ke všemu byla evangelická. Takhle má ve Vatikánu utrum. Ale stál bych o to, aby nad řečnickým pultem ve sněmovně byl trojúhelník s obrovským okem zakladatele naší republiky a varovný nápis: **Masaryk tě vidí!**

S korespondenční volbou je to těžké, kdekdo byl někdy pro a někdy proti. Platí to i pro dnešní opozici, která argumentuje tím, že se mezitím poučila z průběhu našich demokratických procesů. Tomu se nelze divit. Korespondenční volba může být užitečná, ale jen pokud se odehrává v prostředí nezpochybnitelného práva. To v Česku nemáme.

Nejlepší příklad je teď u Ústavního soudu, který ve středu nejspíš odmítne stížnost opozice na způsob, jakým byla okleštěna valorizace penzí. Avšak zejména ze stanovisek disentních soudců, tedy těch, kteří tento celkový závěr nepodpořili, se dozvíme podrobně, jaký se tu ve sněmovně odehrával právní masakr z pozice arogantní vládní většiny.

Vláda se hájí tvrzením, že ji inflace zaskočila, což je komické, když v návrhu zákona o rozpočtu byla na valorizaci vyčleněna holá nula, ale makroekonomická predikce ministerstva financí, která tvořila přílohu tohoto návrhu, odhadla inflaci docela přesně. Budiž, dalo by se to chápat jenom jako amatérismus, kdyby to byl omezený příklad. Jenže tento napadený postup začíná být vládním standardem.

Nejen zákon o valorizaci penzí, ale ani zákon o korespondenční volbě neprošel řádným legislativním procesem. Za normálních okolností musí vládní návrh projít mezirezortním připomínkovým řízením a legislativní radou vlády, kde jsou vážení profesori a další právní odborníci. Jedná i v odborných sekcích a jejich stanoviska jsou veřejná.

Pokud jde o volby, jde o návrh ústavního významu, a tam musíme mít ještě vyšší nároky. Musí přece obstát i poté, až vládu vstřídá opozice. Jinak by šlo jen o jednorázový pokus drsně zmasit nejbližší volební střet, kde už to podle současných volebních preferencí skoro není hratelné.

To poslední čouhá z návrhu zákona o korespondenční volbě jako sláma z bot, jak ve sněmovně zaznělo opakovaně v projevech opozičních poslanců. A obcházení práva je patrné i z vládního rozhodnutí protlačit zásadní změnu volebního procesu tak, že ji předloží jako poslanecký návrh, bez řádného legislativního procesu. Bojí se vláda, že bude nasvícen její amatérismus? Propašovala do návrhu právní skuliny, které umožní ty volby zmanipulovat a na které se nemělo přijít? Mají to znovu studovat ústavní soudci, abychom v této demokratické mateřince postoupili z oddělení myšiček na úroveň veverek či jak tu školkovou kvalifikaci vládní většiny charakterizovat?

Shrnula to hned v úvodu jednání poslankyně Berenika Peštová za ANO, která má zkušenosti z legislativního procesu z doby, kdy jej měla na starosti jako náměstkyně ministra životního prostředí:

„Vy se neustále vzýváte programovým prohlášením, jak jste to tam měli. Jak plníte to, co jste svým voličům slíbili. Dala jsem si tu práci a podívala jsem se do legislativního plánu prací, které jste si schválili usnesením vlády číslo 1075 dne 21. 12. 2022. Jestliže to byl tak zásadní bod, který jste chtěli splnit, tak jste si ho do toho legislativního plánu prací měli dát. To znamená, že Ministerstvo vnitra mělo předložit ten návrh zákona do někdy. Bohužel na rok 2023, když se to schvalovalo v prosinci /2022/, tam není ani čárka. Ani čárka.“

To znamená, že Ministerstvo vnitra moc dobře vědělo, že (...) to sem nechťejí předložit jako návrh

novely zákona, ale že to bude poslanecká iniciativa. Moc dobře věděli, že nepůjdou tím řádným legislativním procesem, to znamená tím mezirezortním /řízením/, připomínková místa a tak dále, legislativní rada vlády.

Takže nezlobte se, na mě to působí, že je to opět dopředu nějaký komplot, který vy jste si vymysleli, a není to plnění programového prohlášení. (...) Tak jako se vším, to, co jste naslibovali a nesplnili, a pak jste (...) zvyšovali daně. Nikdy, nikdy, vám tady slibujeme, říkal pan premiér opakovaně, nikdy na daně nesáhneme!“

Jestliže vláda bohorovně ohýbá zákony kam sáhne, těžko věřit, že se zastaví před ohýbáním volebních pravidel, zvláště, když je tam k dispozici spousta stínu, například v českém unikátním dvoudenním termínu, kdy lákají příležitosti temné noci mezi pátkem a sobotou. Ve světě jsou běžnější jednodenní volby v jiný pracovní den než pátek, aby lidi od uren neodlákával prosluněný víkend.

Jak pravil Okamura, ústavy různých zemí jsou různé. Amerika hlasuje měsíc a počítají se i dodatečně došlé korespondenční hlasy po volebním dni (byly-li odeslány včas). To však není nejlepší příklad. Alespoň podle toho, jak to tam dopadlo.

Logiku by mělo, kdyby ze zahraničí mohli volit ti čeští občané, kteří mají jen české občanství. Kdo má dvě občanství, volí přece dvakrát. Má pak dvakrát vyšší volební sílu, ale jen poloviční odpovědnost. Věc je natolik rozporná, že by měla být předložena referendu. V ústavě tu možnost máme, na rozdíl od navrhovaných volebních technik, které narušují ústavou zaručenou svobodu a tajnost volebního aktu.

AUTOR: Zbyněk Fiala

[ZDROJ](#)